

UCHWAŁA NR XIX/336/04
Rady Miasta Szczecina
z dnia 22 marca 2004 r.

w sprawie skargi Pani Małgorzaty Moj na Komendanta Straży Miejskiej

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071, zm. Dz. U. z 2001 r., Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz.1660); **Rada Miasta Szczecina uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznać za nieuzasadnioną skargę Pani Małgorzaty Moj z dnia 15 grudnia 2003 r. na Komendanta Straży Miejskiej Szczecina.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta Szczecina

Jan Stopyra

UZASADNIENIE

Pani Małgorzata Moj w dniu 15 grudnia 2003 r. złożyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej Szczecina. Przedmiotem skargi był zarzut niepodjęcia przez Straż Miejską czynności zmierzających do ukarania osoby zajmującej się hodowlą gołębi na posesji przy ul. Libelta 46 w Szczecinie. W przeszłości hodowca był już dwukrotnie ukarany przez Sąd Grodzki w Szczecinie za to, że trzyma gołębie w pomieszczeniu zlokalizowanym zbyt blisko granicy działki sąsiedniej, stanowiącej własność skarżącej.

W sprawie kolejnego żądania ukarania hodowcy zgłoszonego przez Panią Małgorzatę Moj Straż Miejska odmówiła skierowania wniosku o ukaranie, gdyż od dnia wejścia w życie uchwały Nr VI/106/03 Rady Miasta Szczecina z dnia 27 maja 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Szczecina zmianie uległ stan prawny. Obecnie hodowców zrzeszonych w Polskim Związku Hodowców Gołębi Pocztowych lub Szczecińskim Związku Hodowców Gołębi Rasowych nie obowiązuje wymóg zachowania przewidzianej uchwałą odległości pomieszczenia, w którym trzymane są gołębie, od granic działki. Odmowa skierowania wniosku o ukaranie hodowcy z tego tytułu była więc uzasadniona.

Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z przepisem art.56 lit. a Kodeksu wykroczeń osobie, która złożyła zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia przysługuje zażalenie do organu nadrzędnego na niewniesienie wniosku o ukaranie, osobę taką należy zatem pouczyć o przysługującym jej prawie, czego w niniejszej sprawie nie uczyniono.